

Enastående hotande brand i Göteborg i går kväll.

Hörnhusen Aschebergsgatan—Molinsgatan härjade.

GhmPK: 2132

När branden rasade som värst

**En jättekamp mellan eld
och vatten.
Inför tiotusentals åskådare.**

Strax efter kl. 8 i går kväll observerades brandrök uppstiga ur taket på det stora dominerande hörnhuset mellan Molins- och Aschebergsgatorna, där apoteket Dufvan är inrymdt.

Snart nog syntes eldslågor slå ut ur takresningen i södra ändan af den del af huset, som vetter åt Aschebergsgatan.

Efter en stund hördes brandkårens signaler och folk började strömma till från alla håll. Emellertid trodde man på att det hela skulle inskränka sig till en mindre vindseldsvåda. På grund af den rådande blåsten och takvirkets eldfångdhet begränsade sig tyvärr icke olyckan härtill.

Redan 20 minuter öfver 8 slogo väldiga lågor ut ur taket. Närmast angränsade fastighet hotades starkt och redan klockan half nio hördes ett väldigt brak, som uppstod då takresningen å husets södra del störtade samman.

Kl.8,40 syntes elden sprida sig äfven åt byggnadens östra del och eldens våldsamhet ökades.

I sin förödelse och hemskhet erbjöd eldsvådan nu en märklig anblick, i det Vasakyrkan och hela kyrkoplanen och angränsande gator med de tillskyndande tiotusentals åskådarna starkt upplystes.

Brandkåren hade nu hunnit samla sina krafter till det intensiva och farliga arbetet.

Ett ögonblick såg det hotande ut för alla kvarterets fastigheter, men det lyckades dock att ge elden en viss begränsning trots att den dock hann att anställa stor förödelse.

Två stora brandstegar syntes resta, den ena vid Aschebergsgatan, under det att man med den andras hjälp från Molinsgatan sökte mota eldens hastighet växande framfart. Vid hörnet af Aschebergs- och Engelbreksgatorna syntes en ångspruta arbeta för högtryck, förande upp vatten genom två slangar.

På stegarnas toppar sågos brandsoldaterna alldeles intill den härjande eldhärden.

Ännu stod hörntornet, hvilket behärskar gatuperspektivet, tillsynes utifrån orubbadt af elden. Man befarade nästan en ytterligare olycka, då elden skulle på allvar omsvepa tornet och dettas delar måhända slungas utåt gatan.

Klockan fem minuter före 9, alltså innan elden rasat en timma, slå små lågor ut ur tornet, och alla dess fönster lysa i hjärt sken af eldsvådan inifrån, och en kvarts timme senare står det i full låga. Tornets brand har emellertid ej den befarade följd. Det förtärdes af flammorna i ett slag och inom några minuter är det försvunnet. Klockan 20 minuter öfver 9 är tornkupolen förstörd af lågorna.

Nejden upplyses vida öfver af det väldiga skenet. Den nattliga scenen på gatan, med människomassor, brandmanskap, fram- och tillbakaskyndande människor, som bärga hvad som i en hast kan föras undan, bilar, som föra bort ur sjukhemmet Molinsgatan 7 nedburna sjuka, det hela bildar en anblick som man dess bättre lärt sig betrakta som ovanlig i Göteborg.

Nu visar det sig att brandkårens begränsningsarbete lyckats. Elden som hejdades af brandmuren på andra sidan om grannhuset vid Aschebergsgatan, men som för ögonblicket syntes mest hotande åt Molinsgatan, är nu hejdad i grannhuset vid denna gata, ehuru kampen är oerhördt hård.

Vattnet blir emellertid herre på valplatsen. Så småningom lägga sig lågorna och de glödande sparrarna och bjälkarna kolna.

En timme efter är brandkåren säker att lyckas och efter ytterligare en timme är det hufvudsakliga släckningsarbetet gjort och efterarbetet kan börja. Och dock har elden på dessa timmar anställt oerhörd förödelse.

Huru de af elden närmast
hotade hade det.
**En fruktansvärd afton
på förlossningshemmet.**

Strax efter åtta observerade några af hyresgästerna i huset Molinsgatan 7, att eldsvåda utbrutit och då vinden låg på och det var fara att branden skulle sprida sig, höllo alla sig beredda att om så erfordrades lämna huset.

I Göteborgs Privata sjuk- och förlossningshem, beläget i femte våningen af nyssnämnda hus, voro alla rum upptagna och de till ett tjugofem-tal uppgående patienterna väcktes och underrättades så försiktigt som möjligt om den fara som hotade. En del blefvo mycket oroliga, andra åter förföllo sig lugna och en ung fru var till och med så modig att hon ansåg onödigt att ännu så länge bege sig från platsen.

Snart nog kastade sig elden öfver till Molinsgatan 5, och tycktes vara på väg att utbreda sig äfven till sjuan. Fru Nordahl, en af hemmets föreståndarinnor, begaf sig upp på vinden och möttes genast af flammande eldtungor, som girigt slickade taksparrarna. Fönsterrutorna voro varma och tycktes färdiga att hvilket ögonblick som helst springa i bitar.

Flammorna syntes komma allt närmare och fru Nordahl ansåg det bäst att patienterna genast affördes från sjukhemmet. Så snart dessa fått kläderna på sig, forslades de ned till väntande bilar, hvilka förde dem till vänner eller släktingar, där de omhändertogs.

En del af patienterna, hvilkas nedkomst väntas i dagarna, måste bäras ut till bilarna, andra åter voro så krya att de kunde klara sig ned för trapporna utan hjälp.

Allmänhetens vänlighet och omsorg tog sig vid detta tillfälle synnerligen vackra uttryck.

Hvar och en sökte göra sitt bästa för att hjälpa till. En del anskaffade bilar, andra hjälpte till med nedforslingen af de sjuka. Allt gick raskt och behändigt och på några minuter voro alla patienter i säkerhet.

Under tiden detta räddningsarbete pågick, rådde stor oro bland hyresgästerna, hvilka när som helst väntade att få se eldtungorna slå in genom fönstren.

Några af de mest resoluta buro upp vattenhinkar till vinden för att åtminstone dämpa de första flammorna, men dessbättre blef detta ej nödvändigt. Vinden slog om och därmed var faran betydligt minskad.

Släckningsmanskapet utförde också ett storlaget och särdeles aktningsvärdt arbete och elden begränsades snart nog. När det egentliga eftersläckningsarbetet börjadt, återvände en del af patienterna till sjukhuset. De öfvriga torde under dagens lopp komma att följa exemplet.

En sorglig följd af branden.

Sedan en tid tillbaka har konsul W:m Frodi, som bebott 5:te vån. af huset Vasa Kyrkogata 1, legat allvarligt sjuk. När elden utbröt och vattnet började strömma ned genom taket måste konsul Frodi i ambulansvagn afföras till Sahlgrenska sjukhuset, där han nu vårdas. Tillståndet, som anses ingifva vissa farhågor, försämrades naturligtvis af det skedda.

GMA:6320:3

Vindsvåningen å Vasa Kyrkogata i full låga.

En vandring genom de ramponerade våningarna

Vid 11-tiden besökte vi huset där elden börjat. Redan i trapporna märktes spår af förödelsen, dels genomvattnet, som rann ned utefter stenarna, och dels genom slangarna, hvilka likt ormar ringlade upp mot eldhärden.

Ju närmare denna vi kommo, ju tydligare framträdde de skador branden förorsakat.

I fjärde våningen i ett af husen hade vattnet lyckats tränga ned genom taket och förstöra en del möbler. Våningarna ofvanför, hvilka lågo närmast vinden, voro ännu värre åtgångna.

Doktor Öberg hade fått en stor del af sitt bohag skadadt, samma öde hade äfven vederfarits grosshandlare Peters, fru Eks och konsul Frodis möbler. Taken voro genomdränkta af vatten, som sipprade ned på golvet och bildade stora pölar. Stolar, bord, prydnadssaker och mattor buro vittne om vidden af det passerade och hyresgästerna, som sökte rädda så mycket som möjligt af sina tillhörigheter berättade hvar och en på sitt sätt huru elden uppkommit.

Några trodde att en slarfvig jungfru varit upphof till den, andra ansågo en brandmur vara den skyldige. Brandsoldaterna, som hjälpte till med att undanröjda spåren af förödelsen, sade sig inte veta på hvad sätt elden uppstått. De voro för öfrigt så ifrigt sysselsatta, att de inte hade tid till några diskussioner.

Vid själfva eldhärden pågick arbetet med full fart. Plåtar och bjälkar brötos upp och gnistor och glöd släcktes genast med en välriktad vattenstråle. Vita och med nedsvärtade ansikten gingo brandsoldaterna omkring mellan de kolnade bjälkarna och tycktes outtröttliga i sin ifver att förhindra eldens återuppflammande.

Brandchefen själf deltog i arbetet och tycktes, att döma af den illa medfarna uniformen, ha varit med där striden mot de förtärande flammorna stått skarpast.

Vid 12-tiden var elden totalt utslöcknad, men ett tiotal vakter stannade kvar för säkerhets skull. Åskådarna hade nu skingrats, men en och annan nyfiken stannade likväl kvar i hopp att kunna komma förbi poliskedjan och få se en skymt af det ställe där branden härjat som värst.

Ytterligare detaljer om eldsvådan. Hemskt olyckstillbud.

Klockan 8,17 i går kväll, alarmerades brandkåren telefonledes af en hyresgäst, boende i fastigheten i hörnet af Vasa Kyrkogata och Aschebergsgatan, hvilken helt kort och godt förklarade att "hela vinden stod i lågor".

Detta visade sig vid brandkårens framkomst också vara sannt.

Det var icke nog med att hufvudstationens ångspruta, brandbilen och tre hästbrandfordon kommo till platsen så fort sig göra lät, utan samtidigt anlände från brandstationen vid Gustaf Adolfs torg en anseelig styrka, hvarjämte Olskrokens brandstation snart nog lät representera sig vid släckningsarbetet.

Inalles voro 8 ledningar i funktion, däraf tvenne ångspruteledning. Den förnämsta vägen till eldhärden, byggnadens trappuppgångar, kunde utan svårighet användas, hvilket i hög grad underlättade släckningsarbetet. Samtidigt användes dock tvenne brandstegar, med hvilkas tillhjälp slangar kunde föras upp på utsidan af byggnaden. Härigenom kunde det brinnande taket tagas under effektiv vattenbegjutning.

Under detta arbete å brandstegarna inträffade en händelse, som kunnat få mycket sorgliga följder. Efter en af brandbefälet anbefallt förflyttning af den ena brandstegen, begaf sig en af brandsoldaterna uppför denna, medförande en slangledning. Då han hunnit 6 å 7 steg bröts brandstegen af ofvanför hans hufvud. Hade han hunnit till större höjd af stegen, hade fallet ofelbart i anseende till höjden, blifvit ett fall till döds. Dessbättre kan icke noteras något olycksfall under brandkårens utryckning eller under släckningsarbetet. Härtill bidrog helt visst i sin mån, den isolering af eldhärden närbeläget område, som genast verkställdes af utkommenderad polis.

Då en eldsvåda inträffar vid denna tid på dygnet är tilloppet af åskådare omedelbart mycket stort och det gäller att snarast möjligt afspärra området närmast eldhärden.

På taket efter branden.

Brandanledningen obekant.

Rörande brandens uppkomst hölls i går polisutredning utan att man dock lyckades komma till något resultat.

Vid tvåtiden hade en jungfru, anställd hos Knut Dalman, som bor i huset Aschebergsgatan 24, varit uppe på vinden men hade enligt egen uppgift ej handskats med någon eld.

För övrigt hade ingen människa varit där uppe. Emellertid är det bekant, att en på vinden befintlig elektrisk motor till hissen vid flera tillfällen varit överhettad, och polisen förmodar, att denna motor måste anses som brandstiftaren. Denna motor hade förbindelse med en trästock, som åter anslöt sig till en trävägg, och det är möjligt att trästocken antänts genom motorn och att elden sedan följt träväggen till skrubbarna, där den först visade sig; stormen kunde med lätthet föra gnistorna omkring, så öppet som taket låg för vinden.

Lärdomar av branden.

Det största erkännande måste ges åt brandkåren för det raska sätt, varmed de arbetade under denna eldsvåda, som på grund av den rådande stormen måste anses ha varit särdeles farlig. Arbetet försvårades emellertid därav, att huvudtrapporna som vanligt i de större husen icke ledde upp till vinden. Enligt vad brandchefen meddelat har han redan för två år sedan i skrivelse till byggnadsnämnden framhållit olämpligheten ur brandsläckningssynpunkt av detta byggnads sätt, utan att framställningen rönt beaktande. Det nu inträffade synes emellertid vara en maning till en ändring härvidlag.

Ett annat av brandchefen framhållet önskemål är att polisen förses med en piketvagn, så att den vid eldsvådor kan hinna fram i tid och skaffa bort obehöriga, vilka hindra brandmanskapet i dess arbete.

*

Under eldsvådan stodo många tusen människor samlade på Vasaplatsen, Vasa Kyrkoplän och de kringliggande gatorna åskådande det praktfulla skådespelet, och under hela söndagen rådde en formlig folkvandring till brandstället, där man med största intresse åsåg, huru brandsoldaterna vandrade omkring på det barlagda vindsgolvet.

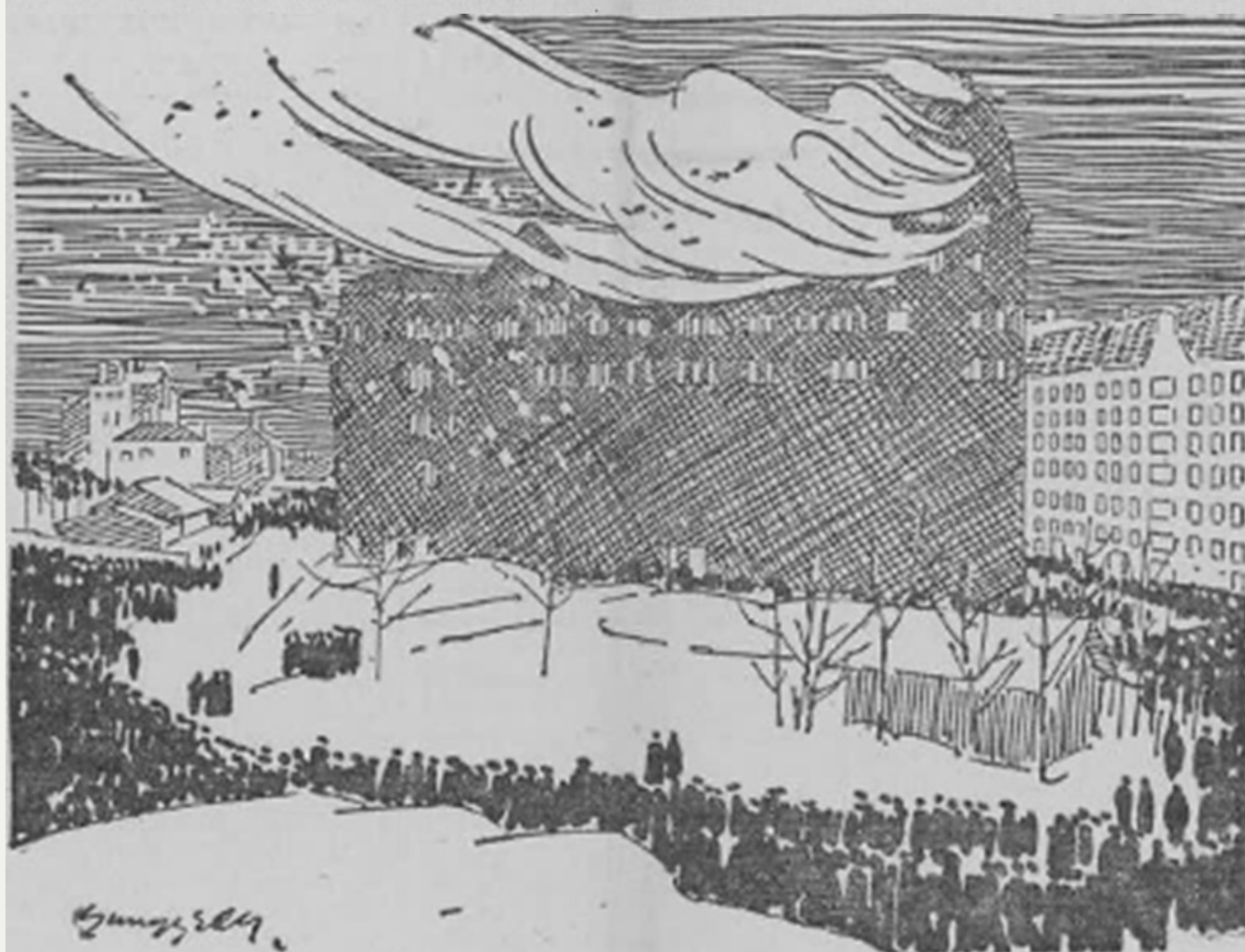

En bild från det härjande vindsområdet.

STOR VINDSELD SVÅDA VID ASCHEBERGSGATAN.

*Hörnfastigheten vid Vasa Kyrkogata svårt
härjad.*

En av de stora brandstegarne knäckes av i
stormen, sedan den rests.

Vid 8-tiden i lördags afton utbröt en häftig eldsvåda i vindsvåningen till hörnhuset vid Aschebergsgatan och Vasa Kyrkogata, fastigheten Vasa Kyrkogata 1 - Aschebergsgatan 28.

En stark nordvästlig vind rädde och spred elden med oerhörd hastighet över hela det stora komplexets vindsvåning. Tack vare brandmurar och eldfasta trossbottnar samt brandmanskapets energiska ingripande kunde elden begränsas till vinden. Till följd av komplexets storlek blev emellertid eldsvådan i alla fall en av de större i Göteborg. Det ståtliga skådespelet, som lyckligtvis icke krävde något offer i människoliv, bevittnades av ofantliga åskådaremassor, som från alla håll strömmade till det vida omkring synliga jättebålet.

En hård strid mellan eld och vatten.

Det var ett par promenerande, som först upptäckte eldsvådan. De observerade ett underligt fladdrande sken på ett intilliggande hus vid Aschebergsgatan. Just som de började se sig om efter ljuskällan slog lågor fram genom fönstren från vindsvåningen åt Aschebergsgatan till i den stora hörnhusfastigheten.

Brandkåren allarmerades nu genast och inom några minuter hade huvudstationens och Gustaf Adolfs torgs-stationens bilar anlänt med brandmanskap.

Hela vindsvåningen åt Aschebergsgatan till stod nu i ljusan låga. Den våldsamma vinden formligen skruvade upp eldpelare från bålet, och det var tydligt från första stund, att man hade med en mycket allvarsam brand att göra.

Ett regn av gnistor började snart yra omkring, och det blev nödvändigt att vidtaga åtgärder mot grannhusens antändning genom flygeld.

Brandchefens första åtgärd blev att resa stegar upp mot det antända husets båda fasad-sidor. Dessutom rekvirerades omedelbart ångsprutan och uppbyggades extra brandmanskap. En avdelning från Olskrokens brandstation var också inom kort på platsen.

Inalles utlades nu nio slangledningar och med dessa upptogs striden mot elden.

Slangar halades uppför brandstegarna, från vilka strålförarna med verkligt dödsförakt - detta särskilt med hänsyn till den häftiga blåsten - läto de grova vattenstrålarna spela in över takfoten.

Andra slangar drogos uppför trapporna, och där dessa ej hade kommunikation med vinden, via lägenheterna upp genom köksuppgångarna till vindsregionerna.

Hela komplexets vindsvåning i lågor.

Väldiga vattenmassor slungades nu in i lågorna, som att börja med tycktes alldeles okänsliga för vattenbegjutningen. Elden spred sig oemotståndligt även utefter Vasa Kyrkogata och hade efter en kvarts timme nått fram till det angränsande husets brandgavel.

Det stora tornet, som dominerade hörnet av Aschebergsgatan och Vasaplatsen, kringvärvdes av lågor, samt blev inom kort full - genombrändes och störtade in.

Detta skedde vid 9-tiden. Strax förut hade de genombrända takstolarne på själva vindsvåningen störtat samman och hela vinden företedde nu bilden av en brinnande ruin, med hemsk skönhet avtecknande sig mot den mörka bakgrunden.

Lågorna slog nu obehindrat upp mot höjden, men själva branden kunde i samma moment anses begränsad. Brandmännen gingo fram på två fronter, från brandgavlarna på resp. Aschebergsgatan 24 och Molinsgatan 3. Tum för tum inskränktes elden mot takets mittelparti.

Lågorna fladdrade emellertid gång på gång ånyo upp, uppfriskande och pådrivna av kraftiga vindstötter.

Vid tiotiden hade man fått elden så pass dämpad, att man kunde hoppas att densamma icke vidare skulle sprida sig. Det tog emellertid en god stunds arbete, innan brandmanskapet fick elden helt utrotad bland brinnande bjälkar, upplag och bråte, som fanns på vinden.

Först vid 12-tiden kunde huvudparten av brandmanskapet avlägsna sig från platsen, medan ett antal vakter kvarstannade för efter-släckning och för att se till att elden ej ånyo slog upp. Faran härför var hela natten ganska stor på grund av stormen, som först fram på morgonsidan bedarrade.

Den hemsökta fastigheten äges av Hisingstads tomtaktiebolag och är försäkrad i Ocean för 450,000 kr. Skadorna beräknas till omkring 100,000 kr. I den avbrända vindsvåningen fanns ingen bostadslägenhet.

Hela vindsområdet var upptaget av torkvindar och förvaringsskrubbar.

Stor förödelse genom nedträngande vatten.

Som nämnt begränsades elden, tack vare i första hand den eldfasta brandbotten till vindsvåningen. De båda översta våningarnas hyresgäster kommo emellertid ej ifrån utan skada på sina tillhörigheter.

Det var det ymnigt flödande vattnet som trängde ned, orsakande förödelse och förluster. Hyresgästerna i dessa våningar måste utrymma sina lägenheter, och dessa ramponerades åtskilt av vattnet.

Även i de underliggande våningarna liksom i grannhuset gjorde man sig redo för utrymning. En av hyresgästerna, konsul W:m Frodi, låg vid eldstillfället svårt sjuk. När elden utbröt och genom brandmanskapets arbete vattnet började strömma i trappuppgångarna, måste den sjuke bäras ut samt i ambulansvagn föras till Sahlgrenska sjukhuset, där han vårdas. När den sjuke bars ut ur trappnedgångens förstuga, regnade bränder och glödande tegelpannor ner från taket, omedelbart intill sjukbåren. Det stygga olyckstillbudet avlopp emellertid utan men. Den sjukes tillstånd blev dock givetvis försämrat genom chocken.

Göteborgs privata förlossningshem, vilket är inrymt i huset Molinsgatan 7, utrymdes på grund av den hotande faran och de till ett 25-tal uppgående patienterna fördes till föreståndarinnornas bekanta eller till egna vänner, som bodde i närheten av hemmet.

Några patienter, vilkas nedkomst väntas i dagarna, måste bäras ut till bilarna, andra åter voro så krya att de kunde klara sig ned för trapporna utan hjälp.

Ett missöde som kunnat bli olycksdigert.

Under släckningsarbetet inträffade en hotande olyckshändelse.

Efter en av brandbefälet anbefallt förflyttning av den ena brandstegen, begav sig en av brandsoldaterna uppför denna, medförande en slangledning. Då han hunnit 6 á 7 steg bröts brandstegen av ovanför hans huvud. Hade han i detta ögonblick hunnit till större höjd av stegen hade fallet ofelbart i anseende till höjden, blivit ett fall till döds. Dessbättre kan icke noteras något olycksfall under släckningsarbetet. Härtill bidrog helt visst i sin mån, den isolering av eldhärden närbeläget område, som genast verkställdes av utkommenderad polis.

Hur elden uppkommit har ännu ej kunnat utredas. Ett antagande är att hissmotorn blivit överhettad och antänt.

Vederbörande hisskötare har förklarat att motorn ibland gått så varm att den ej kunnat vidröras med händerna.

Möjligen skulle överhettningen ha blivit så stark att antändning skett. Emellertid stod motorn på ett isolerande underlag. Det har också framkastats tanken på att kraftledningen på något vis skulle ha kunnat varit felaktig och vållat antändning.

Branddagen hade en jungfru mitt på dagen besökt en av de tre vindskrubbar, som funnos på den del av vinden där elden uppstod.

Hon förklarade sig emellertid ej ha medfört eld, då hon saknat anledning härtill.

De båda andra skrubbares innehavare förklara sig ej ha besökt vinden på flera månader.

Polisutredningen rörande branden fortsättes.

_____

Farlig eldsvåda i Göteborg i lördags kväll.

Vindsvåningen av hörnkomplexet Aschebergsgatan—Vasa Kyrkogata totalt nedbrunnen.

Strax efter kl. 8 i lördags kväll observerade ett par personer, som promenerade på Aschebergsgatan ett egendomligt sken på ett hus å Aschebergsgatans västra sida.

Då de började se sig omkring efter orsaken, fingo de se eldslågor bryta ut ur fönstren till den stora vindsvåningen till triangelhuset Vasa Kyrkogata 1 - Aschebergsgat. 22. De alarmerade genast brandkåren och med sedvanlig skyndsamhet anlände snart huvudstationens och Gustaf Adolfs torgstationens brandbilar.

När brandmanskapet kom fram, låg hela västra takbyggnaden i ett enda eldhav. Den starka nordvästliga vinden virvlade upp stora flammande eldtungor, vilka snart följdes av yrande gnistregn.

Brandchefen gav genast order om att brandstegarna skulle resas, en på varje sidolänga av byggnaden. Han lät samtidigt rekvirera ångsprutan och en avdelning från Olskrokens brandstation jämte extra brandkarlar.

Slangarna drogos dels fram till brandstegarna, från vilkas toppar man kunde sända stora vattenmassor mot och in över takkanten, dels upp genom köks- och huvudtrappor.

I de sistnämnda visade det sig mycket svårt att hastigt komma fram till eldhärden, när huvudtrapporna ta slut i femte våningen och man därför måste krångla sig genom en stor mängd av rum för att nå kökstrappan, vilken ledde upp till vinden.

Efter det ångsprutan anlönt, voro nio slangledningarna utlagda. Trots de stora vattenmassorna, som slungades in över den stora eldhärden, vann elden oupphörligt terräng, och en kvarts timma efter brandkårens ankomst hade lågorna spritt sig över bägge flyglarnas vindsvåningar.

Tornet omvärt av lågor.

Det stora "kanontornet", vilket som bekant dominerar mot Aschebergsgatan och Vasaplatsen, blev också snart lågornas rov. Det avtecknade sig kraftigt mot det stora eldbålet bakom och bjöd på en imponerande syn, då lågorna flammade i innandömet.

En explosion från en gasbehållare sprängde plötsligt med en stark knall rutorna i tornet och stora, lysande eldtungor slog ut ur dess fönster och gluggar. Hela trakten låg i ett ljus, som om väldiga strålkastare varit i verksamhet. Trots gnistregnet och nedfallande plåtar och bräder fortsattes släckningsarbetet med all möjlig energi. Tre ledningar drogos upp genom kökstrappan i huset Molinsgatan 3, från vars brandgavel elden angrep med gott resultat.

Nu beslöt man att flytta den stora stegen på Vasa Kyrkogata för att resa den mot det stora hörntornet. Stegen upphissades i hela sin längd. Två man höllo just på att klättra upp, då en stark vindstöt kom och böjde den smäckra stegen som ett metspö till marken. Den sprang utav, till synes lika lätt som man bryter av en tändsticka, dess bättre utan att någon skadades.

Vid 9-tiden hade elden bränt av takstolarna, så att dessa började att störta samman. Med ett starkt brak föll även det stora hörntornets brinnande stomme jämte plåtytterklädnaden in i eldhavet under åskådaremassornas rop av spänning. Det var ett sensationellt ögonblick. Tornspillror, takpannor, eldbränder och ett regn av gnistor yrde ned från taket över de angränsande gatorna. En och annan glödande järnplåt, som tillhört takbeklädnaden, kom förrädiskt seglande i luften.

I och med tornets fall var husets hela taköverbyggnad avbränd. Elden kunde samtidigt anses begränsad till de brännbara saker, som de många vindskrubbarna innehöllo, kläder och lösöre av allehanda slag, ävensom kvarvarande trävirke av själva byggnaden.

Brandmännen gingo fram mot elden på två fronter, från brandgavlarna å resp. Aschebergsgatan 24 och Molinsgatan 3.

Tum för tum inskränktes elden mot takets mittelparti. Lågorna fladdrade emellertid gång på gång ånyo upp, uppfriskade och pådrivna av kraftiga vindstötar.

Efter ytterligare en timmes hårt arbete kunde elden anses någorlunda begränsad, men det brann ännu ganska friskt i all vindsbråten och ruinerna av de avbrända takstolarne. Först vid 12-tiden kunde brandmanskabet avlägsna sig, medan en stark vakt av utvilat folk kvarlämnades på platsen för eftersläckning. Faran för ett återuppblossande av elden var på grund av den hårda blåsten icke ringa. Fram på morgonen minskades dock blåstens häftighet.

Bland hyresgästerna i den antända fastigheten vållade naturligtvis eldsvådan en hel del förskräckelse, men på det hela taget synes man dock ha tagit saken relativt lugnt.

Hyresgästerna i femte och fjärde våningarna fingo strax order om att utrymma sina våningar, vilket i de vattenfyllda trapporna emellanåt hade sina vanskligheter. En av hyresgästerna, konsul W:m Frodi, låg vid eldtillfället svårt sjuk. När elden utbröt och genom brandmanskapets arbete vattnet började strömma i trappuppgångarna, måste den sjuke bäras ut samt i ambulansvagn föras till Sahlgrenska sjukhuset, där han vårdas. När den sjuke bars ut ur trappnedgångens förstuga, regnade bränder och glödande tegelpannor ner från taket, omedelbart intill sjukbåren. Det stygga olyckstillbudet avlopp emellertid utan men. Den sjukets tillstånd blev dock givetvis försämrat genom chocken.

Göteborgs privata förlossningshem, vilket är inrymt i huset Molinsgatan 7, utrymdes på grund av den hotande faran och de till ett 25-tal uppgående patienterna fördes till föreståndarinornas bekanta eller till egna vänner, som bodde i närheten av hemmet.

Några patienter, vilkas nedkomst väntas i dagarna, måste bäras ut till bilarna, andra åter voro så krya att de kunde klara sig ned för trapporna utan hjälp.

Skadorna i det härjade huset inskränka sig till att hela vindsvåningen blivit avbränd. I övrigt har huset kommit jämförelsevis hyggligt undan. Översta våningen har naturligtvis icke så litet skadats av det nedströmmande vattnet, och även i fjärde våningen. Komplexet, som tillhör Hisingstads tomtaktiebolag, är försäkrat i Ocean för 450,000 kr. Skadorna anslås till i runt tal 100,000 kr.

Eftersläckning pågår.

Det var också ofantliga människomassor, som samlades rundt den af polisen bildade afspärrningen. Icke att undra på för öfrigt, då eldsvådan till en början såg mycket hotande ut. Sedd från sydväst tedde sig det höga byggnadskrönet som en ofantlig fackla. Rök och eld trängde ut från vindsfönster och takgesims och man såg en nervös brådska i den öfverta våningen, då hyresgästerna där började flytta ned sina tillhörigheter.

Det blef emellertid snart tydligt, att elden begränsats och efter hand aftog intensiteten såväl i själfva släckningsarbetet som i allmänhetens nyfikenhet. Vid 1-tiden var elden släckt och vakter för natten utsattes.

Eldsläckningsarbetet hade under tiden varit raskt och effektivt och ordningen den allra bästa.

De af elden härjade husen äro belägna vid Aschebergsgatan 22, Vasa Kyrkogata 1 och Molinsgatan 5.

Eldens uppkomst.

På det förberedande stadium, hvarå polisundersökningen angående den timade eldsolyckan ännu befinner sig, är det omöjligt att med bestämdhet uppgifva eldorsaken.

Bland de många olika gissningar, som gjorts, förefaller den vara mest sannolik, som utpekar öfverhettning af hissmotorn såsom den direkta anledningen. Hissvakter har vid det af vederbörande poliskommisarie verkställda förhöret uppgifvit, att det ofta inträffat att hissmotoren gått så varm, att den icke kunnat vidröras med händerna. Det kan ju då tänkas att kraftströmmens isolering eller i omedelbar närhet af motorn beläget trävirke i så hög grad upphettats att med tillhjälp af den starka blåsten, eld kunnat uppstå.

I den del af vinden, där elden uppstod, finnas tre vindskrubbar, som disponeras af hyresgäster. Två af dessa hyresgäster påstå, att de icke under två månader besökt vinden och den tredje, att jungfrun visserligen under olycksdagen varit där uppe men icke medfört eld.

En tredje gissning rör de alltid misstänkta kringstrykarna och bettlarna. Sådana ha nog kunnat komma upp på vinden, då det kan tänkas, att dörren till denna lämnats öppen, men den tidiga timman på kvällen jämte det förhållandet att någon misstänkt individ den dagen icke setts till i köksuppgångarna gör denna förklaring otrolig.

Det härjade byggnaden äges af Hisingstads tomtaktiebolag och är försäkrad för bortåt en half million kronor i Ocean. Naturligtvis är det svårt att för närvarande exakt uppgifva skadans omfång. Emellertid torde densamma gå lös på ett 100-tusentals kronor.

Bland brandmurar och bråte.

En bild från det härjande vindsområdet.

GMA:2622:558

Byggnaden omkring 1915

GhmPK:2131

Efter eldsvådan 1916 i huset Aschebergsgatan - Vasa Kyrkogata